

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1470-23
ערר 1471-23
ערר 1472-23
ערר 1473-23
ערר 1474-23
ערר 1475-23
ערר 1476-23
ערר 1497-23

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
צבי פרלמוטר, רו"ח - חבר

מרכז מלון תור ת"א בעמ, ח.פ. 510522063
ע"י ב"כ מר/גברת אביב אליעזר שלו

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העררים שבנדון נסובים על בקשות העוררת למענקי הוצאות קבועות בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **החוק**) בתקופות זכאות שונות.
2. השגות שהגישה העוררת בנוגע לבקשות אלו לא נבחנו לגופן, ונדחו על הסף רק מפאת האיחור בהגשתן – ההחלטה בדבר דחיית הבקשות ניתנה ביום 18.5.2022 וההשגות הוגשו רק ביום 28.2.2023, קרי, ההשגות הוגשו בחלוף 286 במקום 45 הימים הקבועים בחוק.
3. בכתב הערר, העלתה העוררת טענות לגופו של עניין, המבססות לדעתה את זכאותה למענק, ואולם כמעט לא התייחסה לאיחור בהגשת ההשגה – הנימוק היחידי שצוין בהחלטה בהשגה ובגינה היא נדחתה על הסף.
4. התייחסותה של העוררת לאיחור בהגשת ההשגה ניתנה בהפניה להודעת דוברות של המשיבה, ממנה עולה כי ניתנה ארכה להגשת השגות עד יום 28.2.2023. בהליכים קודמים הובהר שהודעה זו מתייחסת לעסקים אחרים (עסקים בעלי מחזור הכנסות של עד 300,000 ש"ח, שנדרשו בשלבים קודמים להשגה וולונטרית, המוזכרת בגוף הודעת הדוברות; (ראו

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 22-2870 א.ס. **שחאדה לבניה בע"מ נ' רשות המסים**, ניתן ביום 18.4.2023, פסקה 50 (להחלטה). כפי שציינ יו"ר הוועדה, בהחלטה מיום 8.5.2023, העוררת הייתה ערה להחלטות בנוגע לתקופות הזכאות הנוספות, ולא נימקה מדוע לא נקטה בהליכי ההשגה בשלב מוקדם יותר.

5. על רקע זה, ניתנה לעוררת שהות לשקול אם היא עומדת על בירור הערר, והיא התבקשה למסור הודעה משלימה ולהסביר מדוע לא יימחק הערר על הסף עקב האיחור בהגשת ההשגה.

6. בתגובה, העוררת הודיעה כי היא עומדת על בירור הערר. העוררת הפנתה להחלטות קודמות של ועדת הערר, מהן עולה כי במקרים רבים המשיבה מאחרת במתן החלטה בהשגה, וכי ועדות הערר בוחנות את הזכאות לגופו של עניין. העוררת הזכירה גם את ההליך שהתנהל בעניינה שלה, ערר קודם שבו נדונה לגופה זכאותה למענק בתקופת זכאות אחרת, ובה נבחן הערר לגופו, חרף האיחור של המשיבה. לעמדת העוררת, הערר הקודם שנוהל בעניינה מוכיח כי יש עילה מהותית לקיום הדיון, ויש להעדיף החלטה שמבוססת על מהות העניין ולא על התנהלות הצדדים.

7. העוררת העירה כי מדובר בחוק סוציאלי, והפנתה לפסיקה ממנה עולה כי ניתן להקל בבקשות להארכת מועד בהליך ערעורי בחקיקה מעין זו (בר"מ 6094/13 **מדהנה נ' המשרד לקליטת עלייה**, ניתן ביום 10.12.2013; להלן – **עניין מדהנה**). העוררת טענה כי גישה זו אומצה על ידי ועדות הערר במסגרת החלטות הנוגעות למתן הארכת מועד להגשת ערר, ודין דומה צריך לחול גם לגביה.

8. העוררת הזכירה כי לוועדת הערר נתונים כלים נוספים, כגון פסיקת הוצאות או החזרת התיק לשלב ההשגה, שבהם ניתן לעשות שימוש במקרה של פגם בהתנהלות הצדדים.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינו בתגובת העוררת, באנו לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות על הסף.
10. הכללים הרלוונטיים לגבי הליך ההשגה קבועים בסעיף 20(א)(1) לחוק ובו נקבע כך:

"הרואה את עצמו נפגע מהחלטת המנהל בנוגע למענק הניתן לפי פרק זה, לרבות בנוגע להטלת קנס בשל הגשת תביעה ביתר, רשאי להגיש השגה לעובד רשות המסים בישראל שהמנהל הסמיכו לשם כך, בתוך 45 ימים מיום קבלת ההחלטה; החלטה בהשגה תהיה מנומקת ותינתן בכתב בתוך 120 ימים;"

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

11. מסגרת הזמנים להגשת ההשגה היא קשיחה, ועל פניו, החוק אינו מורה על אפשרות לדון בהשגות שהוגשו באיחור. יחד עם זאת, כבר הובהר בפסיקות קודמות של ועדת הערר כי במקרים חריגים למשיבה סמכות טבועה לדון בהשגות שהוגשו באיחור, עליה ניתן ללמוד בהיקש מסמכות ועדת הערר לדון בעררים שהוגשו באיחור; הדין שחל בהקשר זה הוא דומה – ניתן לדון בהשגה שהוגשה באיחור "מטעמים מיוחדים שיירשמו" (ראו ערר-1613-22 א.ד.א. 23 שירותי שיווק בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 2.8.2022, פסקאות 51-52 להחלטה; ערר 22-2870 א.ס שחאדה לבניה בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 18.4.2023, פסקאות 42-47 להחלטה).
12. הפסיקה הבהירה לא אחת כי רק "נסיבות חיצוניות", שאינן בשליטת המבקש, עשויות להיחשב טעם מיוחד המצדיק את הארכת המועד, בניגוד למצבים שבהם האיחור נובע בנסיבות שקשורות למבקש עצמו או לבא כוחו (ראו למשל רע"א 1000/17 פלוני נ' פלוני, ניתן ביום 12.9.2017). בעניין מדהנה נקבע כי כשמדובר בהליך ערעורי על חקיקה סוציאלית, במסגרת האיזון שבין האינטרסים הנוגעים לעניין, ניתן להקל במידת מה בדרישה ל"טעם מיוחד".
13. יחד עם זאת, תנאי בסיסי להארכת המועד הוא כי המבקש לכל הפחות יסביר מהם הטעמים שבגינם הוגש ההליך באיחור, ובמקרה שבו נימוקי האיחור לא הוסברו, או נותרו סתומים – ניתן לדחות את הבקשה (ראו 1778/07 יעל עופר נ' רבקה דיינ, ניתן ביום 27.2.2007, פסקה ד(3) לפסק הדין).
14. בענייננו, העוררת ביקשה להתעלם מכך שהערר הוגש באיחור, והגישה את הערר ללא התייחסות לנושא זה, ואולם גם לאחר שהעוררת התבקשה במפורש להתייחס לאיחור בהגשת ההשגה – היא לא הציגה כל הסבר לאיחור, ובחרה להפנות אצבע מאשימה כלפי המשיבה. טענותיה היחידות של העוררת הן במישור הכללי – נטען כי יש להקל בפרוצדורלי ולפנות לפן המהותי, תוך הדגשת אופיו הסוציאלי של ההליך. את זאת לא ניתן לקבל.
15. האיחור שאותו התבקשה העוררת להצדיק אינו איחור זניח – הזמן שחלף עד שהוגשה השגה הוא למעלה מפי 6 מהזמן שבו היה על העוררת להגיש את ההשגה. מדובר באיחור עצום המחייב הסבר של ממש. העוררת ניסתה להסיט את הדיון למישור אחר, ואולם לא ניתן לטשטש את העובדה הפשוטה – לעוררת אין כל הסבר לאיחור בהגשת ההשגה.
16. ייתכן כי אילו היה מדובר באיחור זניח, ניתן היה לשקול גמישות מסוימת, נוכח הטענות השונות שאותם העלתה העוררת. איחור מצידה של המשיבה בשלב ההשגה עשוי להוות אף הוא שיקול רלוונטי – אם כי במקרה זה המשיבה קיבלה את ההחלטה במועד (גם איחור במענה להשגות אחרות שהגישה העוררת). אכן, נוכח אופיו של החוק, ולנוכח איחורים רבים מצידה של המשיבה, ועדות הערר מגלות גמישות מעת לעת במתן הארכת מועד

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

להגשת עררים – אולם אין פירוש הדבר שה"מהות" לעולם גוברת על הפרוצדורה. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בעניין מדהנה :

"ודוקו: אין להבין מן האמור כי יש להיעתר כעניין שבשגרה לבקשות של פרט להארכת מועד להגשת הליך ערעורי על הפעלת סמכות הרשות לפי חוק סוציאלי. הכוונה היא שלמהות ההליך יוקנה משקל ראוי בגדר מכלול השיקולים הרלוונטיים שיש לאזן ביניהם ולהכריע בשאלה אם הוצג "טעם מיוחד" המצדיק הארכת מועד."

17. כאן המקום להזכיר כי בעניין מדהנה נדון איחור של 25 ימים בלבד בהגשת ערעור על החלטת ועדת ערר, שנבע מטעות בנוגע למועדי הערעור בשלבים השונים של ההליך. בית המשפט העליון דן בהסבר שניתן, ופסק שמדובר בהסבר מספק המהווה "טעם מיוחד", בין היתר על רקע אופיו של החוק. בענייננו, מדובר באיחור חריג ויוצא דופן, והעוררת אף לא הציגה ולו הסבר כללי כזה או אחר להתנהלותה. בנסיבות אלה – אין לעוררת להלין אלא על עצמה.

18. בשולי הדברים, נעיר כי העובדה שהתנהל הליך קודם בעניינה של העוררת – הליך שהסתיים בפשרה (ערר 1516-22 מרכז מלון תור ת"א בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 17.11.2022) – אינה מועילה לעוררת ואף להיפך. הליך הערר, שהחל עם פתיחת תיק הערר ביום 21.3.2022, מעיד על כך שבמועד מתן ההחלטה בהשגות העוררת הייתה מיוצגת. באחד הדיונים שנערכו בתיק הערר, אף הובהר במפורש כי ישנן תקופות זכאות נוספות שלא הוגשה בגינן השגה, ונציגי המשיבה הביעו התנגדות לכרוך בדיון זה את הזכאויות לתקופות הנוספות (ראו פרוטוקול הדיון מיום 19.7.2022, עמ' 4). מדוע אפוא נמנעה העוררת מלמצות את זכויותיה כבר באותה העת? שתיקתה של העוררת בהקשר זה תמוהה.

19. המשיבה החליטה לדחות את ההשגה על הסף מפאת האיחור הממושך בהגשתה. העוררת לא הסבירה מהם הטעמים לאיחור בהגשת הערר, אף שהתבקשה להתייחס לכך, ורק הציגה שיקולים משיקולים שונים שלדעתה ראוי להביא בחשבון. משלא הוצגו טעמים לאיחור, בוודאי שלא ניתן לומר כי הטעמים עונים לדרישת כי יוצגו "טעמים מיוחדים". על רקע זה, לא ראינו צורך בקבלת תגובה מטעם המשיבה, ונחה דעתנו כי ההחלטה שהתקבלה הייתה סבירה ונכונה בנסיבות העניין.

20. בהתאם לתקנה 17(1) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל ובוועדת הערר), התשפ"א-2020, החלטתנו לדחות את הערר על הסף, לאחר שמצאנו כי הוא אינו מגלה עילה להתערבות הוועדה.

21. בהיעדר צורך במעורבות של המשיבה בהליך, איננו עושים צו להוצאות.

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, ח' תמוז תשפ"ג, 27/06/2023, בהעדר הצדדים.

1470-23

צבי פרלמוטר, רו"ח
נציג ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה